

Amosova přísaha:

Prísahám při učitelí národů Janu Amosu Komenském, didaktickém teoretiku Antonu Semjonoviči Makarenkovi a pedagogickém mistru Igoru Hnízdovi i při bohyních Athéně s Minervou a i při všech dalších bohyních a bozích vzdělání, že podle své schopnosti a soudnosti budu dodržovat následující přísahu:

Budu užívat a doporučovat všechny pedagogické a didaktické prostředky, které podle své schopnosti a soudnosti pokládám pro své studenty za prospěšné; budu se vyhýbat tomu, abych jim působil škodu a zkažu.

Nikdy nikomu záměrně nezatajím podstatnou znalost ze svého oboru, stejně tak jako nepodám informaci nepravdivou tak, abych způsobil hlubokou nevědomost či bludoznalství a to ani na výslovné přání kohokoliv a ani nikomu v tom směru tak neporadím. V čistotě a svatosti budu dbát o svůj život a o své umění.

Nikdy nepoužiji tělesného trestu (rákosku) a to ani u toho, kdo na trpělivé domluvy nedbá; tento výkon přenechám tomu, kdo se tím zabývá.

Každou třídu, kterou navštívím, navštívím jen kvůli šíření osvěty ve svém oboru a kvůli prospěchu studentů. Vyhnu se každé zákeřné křivdě; zejména se vyhnu tomu, abych sváděl studentek či studentů svých.

Čokoliv, co uvidím či uslyším během své výuky i mimo ní a o čem bych se neměl vyjadřovat, si nechám pro sebe a budu pokládat za ostudné i nevhodné pro zveřejnění.

Pokud dodržím tuto přísahu a nikterak jí neporuším, pak mi buďž zaručeno potěšení ze života a z výkonu svého umění, jež pak musí být ctěno všemi lidmi, kdežto když tuto přísahu poruším a učiním jí tak křivou, pak nechť mě potká pravý opak.

Tak přísahám – Amos!